

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XVIII. Charitas eius explicatur, itemque labores & pericula, quibus in gratiam animarum se exposuit

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

rem totam dirigebat, ut mille vijs, Eleemosynarum, & legatorum, ipso nihil tale quærente, Collegio bene prospiceretur: ita ut exiguis tunc relictis, nec contractis debitis, aleret sexaginta, aut septuaginta Religiosos, qui numerus multo maior est, quam ante ipsum, & post ibi alerentur. Et in suis angustijs, quoniam diuinæ providentiæ omnino confidebat: illa ei prospiciebat, & excessitatibus eripiebat: ita ut nesciens unde, & quomodo, se ab eis expeditum intelligeret.

CAPUT XVIII.

LABORES ET PERICULA, quibus in gratiam animarum se exposuit; & quædam insignes occasiones, in quibus magnam suam charitatem ostendit.

NON generatur nec alitur spiritualis filij solis orationibus & exhortationibus, aut literis etiam valde spiritualibus datis, nisi etiam accedat defatigatio, labores, & pericula, quæ sustinenda & adeunda sunt, ad eos conuertendos, lucrandos, & conseruandos, ac in omni virtute promouendos. Ideo enim de mystica illa muliere in Apocalypsi (quæ Ecclesiam & eius ministros referebat) dicitur: *a quod in utero habens clamabat parturiens, & cruciabatur, ut pariat; & Apostolus*

a. Apoc. 12. 2.

solus ait : *b. quotidie morior per vestram glo-* b. i. Cor. 15.
riam ; vocat autem mortem quotidianam con- 31.
 tinuos labores, & pericula, quibus eorum gratia
 se exponebat, quæ eisdem Corinthijs ipse refert,
 dicens se passum *c. pericula in mari, in fluminibus,* c. 2. Cor. 11.
in itineribus, à latronibus, à falsis fratribus, & alijs 23.
innumeris laboribus & ærumnis, famis, sitis, nudi-
tatis, infirmitatum, & variarum persecutionum;
 & hac ratione & suis orationibus, & exhortatio-
 nibus magnum hominum numerum conuertit ad
 fidem. Et Evangelicæ doctrinæ perfectionem. i-
 dem autem euenit Apostolico huic viro, cuius vi-
 ta fuit continua quædam occupatio, & sollicitu-
 do in messe animarum, quam collegit non solum
 orando, & de Deo sermonem instituendo; sed ex-
 ponendo se etiam earum causa laboribus ac peri-
 culis multis, calcans ubi opus erat commodita-
 tem & quietem suam; honorem, salutem, ac vitā,
 ut in earum necessitatibus illis adesset; consolaretur
 desolatas; rueretur, cum virtutis causa aliquid
 patiebatur; patiens & ipse ingentes contradic-
 tiones; & audiens contra se frequētes murmuraciones,
 ut quasdam personas defenderet, quas alij illas
 esse suspicabantur: imò idem de ipso cum honoris
 eius detrimento sæpè dicebatur. Quorum tamen
 nihil ipsum terrebat; aut à suis cœptis, & officij
 obligationibus renouabat; sed multò ampliùs ex-
 citabatur ob iudicia, & præclara pignora, quæ ha-
 bebat, quod ipsius labores Deo placerent:
 siquidem Dæmon eos impedire
 conabatur.

BONVM huius rei indicium fuit, quod Abba plurima pateretur, in defendenda sancta illa matre Theresia de Iesu: quemadmodum ipsamet faretur in verbis cap. II. allatis. Nota etiam illa, quæ ipsi inurebatur, quasi & ipse esset illusus, reuixit postea, cum non exigua tribulatione, ut suo loco ostendemus. Metinæ quoque creperunt inundationes occupationum, profectionum, coëptorumque valde difficilium; labor item valde continuatus cum Tyronibus: qui tantus erat, ut in Elencho, quem de beneficijs diuinis fecit, referat: quod non fuerit defatigatus penso illo, quod in Probatione sustinuit; cum tamen illud sit adeo graue, ut meo quidem iudicio vix in Religione tria sint onera hoc grauiora, prout in Societate porratur. Et quamuis ibidem grauib. morbis, & imbecillitatibus esset affectus: nunquam tamen de suo penso remisit, quamdiu morbus non omnino ineptum ad illud portandum, & in eo perendum reddebat. Et quoniam, quod superest huius historię insertos habebit graues ipsius labores ad difficultates; quas vtilitatis animarum causa, & implendi, quæ ipsius officia requirebant, est perpeffus, nunc tanquam præambulum quoddam aliqua tantum insigniora referam, in quibus magnam suam in proximos charitatem ostendit; & ingentem animum, quo eos iuuandi causa proprias commoditates negligebat.

APERTA huius rei indicia dedit, cum Salmaticæ laboras febrī tertiana, & bis emisso sanguine.

Voca-

cap. 40.

Vocatus à quadam Moniali Carmelitana Discalceata, iam iam moritura, valdeque desolata, quòd eum ante mortem suam videre non posset, cum esset eius Confessarius, ex cuius directione magna à Deo beneficia acceperat; ac pròinde sperabat per eundem, se in tali afflictione illa conseruaturam. Sanctus autem Pater, etiam aduertens periculum, cui se exponebat, è lecto surrexit, vt ad eam consolandam accederet: cui cum frater, qui eius curam gerebat, diceret: grauiter hoc ipsi nociturum: respondit, multa meritò fieri debere, consolandæ vnius animæ causa. Cumque ad Monialem peruenisset, dum eius Confessionem excipiebat, præ debilitate, ex recentis sanguinis emissionem, incidit in deliquium: & Infirmarius, qui illum comitabatur, ingressus est, vt ei subueniret: ad se autem rediens, perrexit Confessionem audiendo, adeoque in Domino consolatam reliquit Monialem, vt paulò post, in magna pace & tranquillitate obiret. redeunti Patri Balthassari domum cum magno labore, & iacenti in lecto febris est duplicata, cui cum Infirmarius diceret: annon ego Reuerentiæ vestræ dicebam nociturum ex domo exitum: respondit Pater cum magna tranquillitate: id totum est modicum, & parui faciendum: propter vnius animæ consolationem: idque meritò dixit: nam, & si febris fuit duplicata: etiam charitas exercitio duplicatorum actuum amoris D E I, & proximi; & agendo, ac patiando (contempsit enim corporalem suam salutem, vt spiritali, proximi afflicti subueniret) fuit bene duplicata.

N E C

NEC decet tamen silentio præterire, quod Mater Anna de Iesu, illius Conuentus Priora (filia valde dilecta S. Matris Theresæ de Iesu) tulit, quæ cum alijs Monialibus ingressa furore agrotantis cellam, cum Pater in deliquium cecidisset. Nam prudenter, & non sine magno fundamento iudicarunt: id, quod deliquium videtur, fuisse in rei veritate Raptum spiritus, in Deum eleuati: non solum propterea quod in facie videtur, quasi quidam Seraphinus, qui vel ipso alioctu mirifice illas recreabat; sed multò magis erat, quod Pater ad serediens dixit: singularem gloriam ægrotanti illi Moniali esse præparatam: & intra paucos dies illa fruituram. Nam in octo mensibus, quibus ægrotans in lecto iacuerat, profecerat, quâ aliæ etiâ valde bonæ Religiosæ integra valetudine in multis annis profecissent. Et quæ valde credibile, hunc fuisse Raptum, quod illi fuerunt, quos Cap. 15. retulimus: quia voluit Deus remunerare obsequium hoc serui sui, qui infirmus præstitit: dans scilicet eius Spiritui suum hunc fauorem, etiam si corpus aliquid pariteretur.

QUAMVIS magnæ sit charitatis ob vnus animæ consolationem exponere se periculo augendi morbum corporis: existimo tamen maioris esse, quis offerat se ad tormenta Dæmonis sustinenda, ut alium ea patientem ab eis liberet: hoc autem fecit Pater Balthassar Merinæ cum quodam Tyro, ne, qui ei dixit: sibi quidem bene esse in Religione; sed vnum aliquid esse, quod illam sibi asperam & grauem redderet, quod tamen ex quadam animi timiditate non auderet ei aperire. Pater Balthassar

Balthassar veritus aliquod graue incommodum,
 si quid simile occultaret; iussit rem aperire. No-
 uitius, vt Iussioni eius pareret, dixit: nihil mihi
 graue est, nisi quod Reuerentia **vestra** singulis no-
 stribus, postquam incumbo, totaque domus quie-
 scit, accedat meum cubiculum, meque adeo ver-
 beret, sicut haecenus fecit. Pater Balthassar hoc
 audiens coniecit, quod erat: Dæmonem scilicet
 accipere ipsius figuram, vt crudelitatem illam ex-
 creens, expelleret ex Religione eum, qui adeo
 libenter alias in ea maneret. Consolatus ergo il-
 lum, certum reddidit, se non esse, qui id faceret;
 quare monuit, vt cum verberans ille rediret, &
 pulsaret pro more ad portam: diceret illi: si ha-
 bes facultatem, ingredi; si autem non, discede
 ad cubiculum Patris Rectoris. Nouitius sic in-
 structus, discessit ad suum cubiculum. Noctu igitur
 hora consueta, accessit Dæmon, vt pro more
 suo ipsum verberaret; & pulsanti ad portam No-
 uitius mutato verborum ordine, quem Pater illi
 præscripserat, dixit: Ingredere, si habes facultatem.
 Dæmon, utpote astutissimus, audito primo
 verbo, scilicet, Ingredere; antequam secundum au-
 direr, scilicet, si habes facultatem, ingressus in mo-
 mento, nouitium pro more verberauit: ex quo
 plusquam nunquam alias fuit tristis & desolatus.
 Sequenti igitur die accessit p. Rectorem, & cum
 magna animi anxietate retulit, quod gestum erat,
 significans quam eius remedium fuisset inutile.
 Sed cum Pater intellexisset, ipsum non seruasse præs-
 criptum à se verborum ordinem, illum animauit,
 iterum mouens, vt si nocte sequenti ille rediret, i-
 pse præsriptum ordinem verborum seruaret.

inci-

incipiendo scilicet, ab illo verbo: si habes facultatem, ingredi; sin minus, vade ad cubiculum P. Rectoris. Venienti igitur pro more Dæmoni notius benè instructus pulsanti respondit, seruat ordine verborum: Dæmon autem non est ingressus; sed iuit ad cubiculum P. Rectoris, & totam iram in illum effudit, verberas eum crudelissimè quo factò, & magno excitato strepitu abiuit, nec amplius vnquam redijt. O charitatem dignam vero spiritualium filiorum Patre, crucis Christi amico, eiusque verberum, ac dolorum imitatore, qui etsi à crudelibus carnificibus illati fuerunt, potius tamen ab Infernalibus furijs illos exstimulantibus proueniebant, iuxta verbum illud ipsius Christi: *hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum*. quibus voluit seipsum tradere, vt nos à furore eius, & rabie liberaret. Ita Sanctus hic vir ex amore erga sibi à Deo cõmissos, voluit eorũ pœnam in se sustinere, vt eos ab eis liberaret. Nam timuit Carnificis illius furorẽ, & verberum eius crudelitatem; potius lubens ea sustinuit, ne vltèrius in nocentem eius subdit⁹ ea toleraret. Et quãuis potuisset sacris alijs medijs vti, aut iubere, tantũ illi responderi ne ingrediaris, nisi habeas facultatẽ: noluit tamen id facere, sed cum hoste congredi, sicut nouitius congrediebatur; & re ipsa experiri, quòd ille tolerabat: vt sic coronam obtineret, quæ tali congressu & patientia comparatur.

§. I I.

ALIVS ei casus Villa-Garciæ euenit, in quo suam ostendit charitatẽ, filium abscindens consilij ac decreti sui, cũ magna sua incommoditate, vt proximo cõmodaret. Habiturus erat quo-

quodam die Dominico mane concionem in no-
 stro templo: (in huiusmodi enim Oppidis non
 recusabat hoc munus exercere) & ecce peruenit eò
 Prior S. Isidori Legionensis, nomine Castellanus,
 qui Salmanticā proficiscebatur; & cupiebat cū P.
 Balehassare de aliquibus rebus ad animam suā per-
 tinentibus agere: diligebat enim ac venerabatur
 eum, à quo magnum fructum in exercitijs acce-
 perat: sed adeò festinabat, vt non posset diutius ibi
 morari, quàm ab hora septima, qua peruenit, vs-
 que ad decimam: hærebat Pater dubius, quid fa-
 ceret; necdum enim ad concionem habendam se
 præparauerat, cuius argumentum ex Euangelio il-
 lius Dominicæ futurum erat de Charitate. Sic igi-
 tur necessitati ipsum quærentis, & vt audiretur pe-
 tentis consulere volebat; defuisset illi tempus ad
 præparationem necessarium; si autem eum non ex-
 audiebat, dimisisset tristem, ac desolatum; eò
 quod tanti sui voti compos non fieret. Quare, re
 Domino Deo commendata, constituit apud se o-
 ptimum studium, & ad concionem de charita-
 te habendam præparationem esse, eam primùm
 exercere cum proximo, ipsius consilio, & con-
 solatione indigente: Dei enim interesse, ipsi in
 tempore suggerere, quæ publicè esset dicturus.
 & ita euenit. toto enim tempore matutino man-
 sit cum illo Priore, vsque ad semihoram ante
 concionem: quod tempus ipse consumpsit in o-
 ratione: post quam habuit suam concionem
 de charitate erga proximos. de qua altiùs est lo-
 cutus, quàm si multis diebus, ad eam se præpa-
 rasset. certū est enim, (vt ait Ecclesiasticus) *a quia* ^{Eccl. 2.}
nullus sperauit in Domino, & confusus est: & quod
 eius

eius amore, ac proximorum amittitur, in tempore redit duplicatum.

DENIQUE Pater Balthassar, tanquam fidelis Evangelij Operarius, valde cordi suo infirmum habebat illud Apostoli consilium, b debemus nos firmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & nos nobis placere; unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum, ad edificationem. Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est; c impropria impropertium tibi reciderunt super me, quasi diceret: bonus Christi Minister non suam commoditatem, aut quod sibi tantum arridet; sed, quod proximis expedit, quærere debet; ac infirmis acquiescere in eorum imperfectionibus, & molestijs, etiam cum ipsi sunt graues: acquiescendum tamen illis est in bono, non ob aliquem humanum respectum, sed ob edificationem animarum, earumque profectum: sequentes exemplum Saluatoris, qui non elegit, quod naturalis voluntas apperebat; sed molestias, & cruciatus protulit; subiens poenas, quas nostra peccata merebantur. In enim finem inferebat se sanctus hic Vir multis laboribus ad proximorum consolationem pertinentibus, etiam si propterea delicijs, & fauoribus spiritualibus esset renunciandum, quibus gaudebat in sua recollectione, dicens cum Apostolo: d per omnia omnibus placeo, non quærens, quod mihi utile est, sed quod multis: vt, salui fiant. quemadmodum etiam S. Bernardus Monachis suis dicebat: Rara satis mihi ad feriandum a superuenientibus conceditur hora, verum ego non hac vi volo querela, nec utar potestate, quam habeo ad me subtrahendum; magis autem ipsi me utantur; vli-

b Rom. 15. 1.

c Psal. 68.
10.

d 1. Cor. 10.

33.

Serm 52. in

Cant. ad finē.

ut libet: tantum, ut salui fiant geram eis morem; & in ipsis seruiam Deo meo, quamdiu fuero, in charitate non ficta. Non quæram, quæ mea sunt, nec quod mihi est utile; sed quod multis, id mihi utile iudicabo. Quamuis autem P. Balthassar consilium hoc vniuersim erga proximos seruaret, prudenter & moderatè, ut supra dictum est, ad id attendendo: multò tamen exactiùs illud sequebatur erga nouitios, & reliquos domesticos sibi commissos; maiori multò cura eis attendens, ut postea dicemus.

SE D ut appareat, quantum Domino nostro placeat, quod ipsius Operarij hisce laboribus se exponant, ut suis proximis consulant, etiam desistendo à proprijs negotijs & consilijs, referam hic lepidum quendam casum, qui P. Balthassari euenit excusanti se à quodam huiusmodi opere præstando: non quòd laborem refugeret; sed ut alteri attenderet, quod ipse maioris momenti iudicabat: quem tamen Dominus impulsit, ut prius alterum faceret. Peruenit quodam die Vallis Oletum in transitu, cum proficisceretur Burgos, negotij cuiusdam magni momenti causa, quod nullas moras patiebatur, cuius faciemus mentionem cap. 27. Erat tunc Vallis-Oletii in domo D. Mariæ Auennix Comitissæ Buendii ancilla quædam Dei, nomine Stephania, ex familia quidem rustica, & simplici; sed coelestibus donis, magnisque D. I. fauoribus plena, quæ Deus illi in oratione largiebatur; quæ aliquoties cum Patre Balthassare per eundem locum transeunte egerat, ut quoniam apud beatam Matrem Theresiam de Iesu multum ipse valebat, ageret cum ea, ut in eius Religionem,

nem, absque dote admitteretur. (quod initio cum aliquibus fiebat) Pater ei respondit, se id acturum, si illa admitti vellet, ut in domesticis rebus monialibus ministraret, cum hoc excellentioris esset humilitatis. Et illa quidem acquieuerat: Paterque Balthassar receperat, se id impetraturum: sed multis officij sui occupationibus prohibitus fuit per multos dies id efficere. Cum igitur nunc per Vallis-Oletum transiret, & serua illa Dei hoc intelligeret, curauit ei per sui Confessarium significari, ut esset memor; & cogitaret; quod ipsius negotium diu protraheretur: cui Pater respondit, se ob festinationem, & quod iam in procinctu esset, non posse tunc de negotio illo agere, sed in reditu, qui breui erat futurus, se omninò acturum. Verùm illa timens longiores moras, ob aliqua noua negotia, quae facile poterant Patri occurrere, dixit in magna sinceritate Confessario suo: si quidem Pater Balthassar exaudire me non vult, efficiam ego apud Deum, ut me exaudiat: & statim accessit ad orationem coram sanctissimo Sacramento; adeoque feruenter id à Deo petijt: ut cum iam in promptu essent iumenta, & Pater conscendere vellet, ut discederet: repente incideret in febrem adeò grauem, ut coactus fuerit ponere se in lectum: & cum intelligeret, vnde illi febris illa euenisset, misit ad ipsam Stephaniam, rogans, ut impetraret à Deo liberationem à febre; & statim se velle exire, ut quod ipsa tantopere desiderabat, expediret, & obtineret. Illa id à Deo petijt, & obtinuit: & ipso vesperi Pater negotium iuxta votum Stephaniae perfecit, & se-

& sequenti di mane sanus profectus est iter suum.

Ex hoc licet intelligere suauem Dei nostri providentiam in componendis suis electis, cum aliqua inter eos dissensio esse videtur, ob diuersos, licet alias bonos, eorum fines: siquidem ex vna parte ancillam hanc suam consolatus est, exaudiens adeo ad nutum eius orationem, ut diximus, ex altera verò parte non fuit illa mora impedimento, quò minus Pater Balthassar iter suum proficeretur ita oportunè, ut foelicem exitum obtineret, ut inferius suo loco referemus.

CAPVT XIX.

*PROBATIONIS ORDINEM,
cum magna perfectione Metina constitui-
uit. eiusdem talenta ad Novitios
instruendos, eorumque
sub ipso fer-
uor.*

D IN quo Pater BALTHAS-
SAR maximè eminuit, dum
esset Metinæ, & propter
quod notissimus erat, ma-
gnique fiebat in Societate, il-
lud fuit, quod primus Pro-
bationis, & Tyrocinij rationē
& ordinem in hac Castellæ prouincia cōstituerit,
post-